

תת"ע 10310/05/13 - מדינת ישראל נגד אברהם ואליק אברהם ואליק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10310-05-13 מדינת ישראל נ' אברהם ואליק
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם ואליק אברהם ואליק

הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם נרשמה ביום 4.2.13 הודעת תשלום קנס במסגרתה יוחסה לו עבירה של סטייה מנתיב באופן הגורם הפרעה לתנועה בניגוד לתקנה 40 (א) לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו.

במסגרת פרשת התביעה העיד רס"ב אילן בליץ. על פי האמור בהודעת תשלום הקנס שהוגשה (ת/1) עמד השוטר רגלי על מדרכה בפנייה מזבוטינסקי אל מחלף שבעת הכוכבים. על פי האמור בהודעת תשלום הקנס, ראה השוטר את רכב הנאשם "מגיע בנסיעה מזבוטינסקי מצפון בנתיב השני מימין תוך שהוא עוקף משמאל את הטור הארוך של הרכבים שהזדחלו בנתיב הימני לפנייה למערב וכשהגיע לאי התנועה הבנוי החל לסטות ימינה לתוך הנתיב הימני ואז נעצר כי לא היה רווח להיכנס ואז חסם את הרכב שמימינו אילץ אותו לעצור וכשהרכב שלפניו התקדם, נכנס לתוך הרווח שנוצר תוך שהוא מקפח את זכותם של הרכבים שלפניהם נכנס ומפריע להם. עצרתיו תוך שקע"ר [שמירת קשר עין רצוף]. לבדו. טענת הנאשם כפי שנרשמה הייתה "הייתה משאית שנסעה לאט ובינה לבין הרכב שלפניה היו 24-30 מ' אז נכנסתי ברווח ולא הפרעתי לאף אחד.."

במסגרת פרשת ההגנה נחקר עורך הדוח בחקירה נגדית. הוא אישר כי לא ראה את המשאית שעליה דיבר הנאשם בהודעת תשלום הקנס. עורך הדוח אישר כי בתיאור העובדתי דלעיל נכללות כמה עבירות שהקלה מביניהן היא סטייה מנתיב, היא העבירה המיוחסת לנאשם. עם זאת, הנאשם הוזהרה כי הוא עשוי להיות מורשע בעבירות נוספות או אחרות העולות מכתב האישום בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי.

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו. לטענתו הוא מכיר היטב את המקום והוא נוסע בו מדי בוקר. הנאשם אישר כי נסע במסלול השמאלי למסלול הימני שבו קיימת אפשרות לפנות ימינה כפי שציין עורך הדוח. במרחק של 50-60 מ' לפני הפנייה ימינה הייתה משאית שלטענת הנאשם התגלגלה לאיטה כך שנוצר מרחק של 25-30 מ' בין המשאית לרכב שלפניה. לרווח זה בחר הנאשם להשתחל וזאת לפני אי התנועה. בחקירה נגדית ציין הנאשם כי הגם שלא היה במקום פקק תנועה "הייתה איטיות. עומס תנועה יש שם תמיד". הנאשם אישר כי היה על המסלול השמאלי מבין שני המסלולים אך אישר גם כי פניו היו מועדות לפנייה ימינה.. לטענת הנאשם במרחק 50 מ' מאי התנועה התברר לו כי קיים פער של 25-30 מ' בין המשאית לרכב שפניה. הוא טוען כי לא ניתן היה להשתלב קודם לכן במסלול הפונה

ימינה מבלי לעבור עבירה. הנאשם נשאל כיצד רק הוא הבחין במשאית ואילו השוטר שצפה במתרחש לא הבחין בה. על כך השיב הנאשם "שאלה טובה" ובהמשך "אי אפשר היה לא לראות את המשאית". הנאשם אישר כי לא הבחין בשוטר אלא לאחר שהלה אותת לו לעצור בצד "זה היה כאשר הגעתי לצומת".

דין והכרעה

ראשית אומר כי גרסת עד התביעה לא נסתרה כלל ועיקר. התרשמתי כי על אף שעד התביעה העיד על פי רוב מן הכתוב הרי שעדותו הייתה שקולה ומדודה. העד העיד על מה שקלטו חושיו והודה בהגינותו כי לא ראה את המשאית שעל קיומה עמד הנאשם. יתרה מזו, פרטים רבים האמורים בדוח תואמים במדויק את גרסת ההגנה ובהם: קיומו של עומס תנועה והזדחלות בנתיב הימיני בכביש, ביצוע העבירה לכאורה על ידי הנאשם סמוך לאי התנועה, העובדה שהנאשם אכן נסע בנתיב השמאלי ולאחר מכן סטה לנתיב הימיני לצורך ביצוע הפנייה.

בניגוד לגרסה זו, מצאתי כי קיימת חוסר עקביות בגרסת הנאשם באופן המקשה ליתן בה אימון שדי בו ליצור ספק סביר. במה דברים אמורים? ובכן, הנאשם ציין כי על אף בכביש לא היה בעת העבירה פקק תנועה הרי שהיה עומס תנועה, משמע - התנועה הזדחלה לאיטה. במצב דברים כזה, ברי לכל בר דעת כי גם אם המשאית שעל דבר קיומה העיד הנאשם, נסעה לאיטה הרי שגם יתר הרכבים שנסעו נסעו באותו קצב פחות או יותר כך שטענת הנאשם בדבר "פער" שנפתח באופן פלא בין המשאית לבין הרכב שלפניה שאפשר לנאשם לבצע את הסטייה והעקיפה נשמעת בלתי סבירה על פניה וקשה לקבלה. שנית, כפי שצוין לעיל, התברר כי גרסתו של עורך הדוח הייתה מלאה ומדויקת וכללה פרטים רבים אותם אישר הנאשם עצמו בעדותו. משום כך ומשום שלגרסת הנאשם התנועה במקום הזדחלה, קשה עד מאוד לקבל את טענת הנאשם כי במקום הייתה משאית - שכידוע אינה כלי רכב שלא ניתן להבחין בו - ואשר עורך הדוח שצפה במתרחש ותיאר את הדברים לפרטי פרטים לא הבחין בפרט זה באורח פלא. מקובלת עליי גם טענת ב"כ המאשימה בסיכומיה כי על פני הדברים ובהיעדר ראיה לסתור לא הייתה לעורך הדוח כל סיבה ממשית לא לומר אמת בדבר קיומה של אותה משאית.

הנאשם ציין בסיכומיו כי עורך הדוח היה עסוק בכתיבת "רפורטים" ויתכן כי זה ההסבר לכך שעורך הדוח לא ראה את המשאית. לטענת הנאשם "אני ראיתי היכן השוטר עומד כי הוא עצר אותי ואמר לי לעצור בצד...". טענות אלה סותרות מניה וביה את גרסתו של הנאשם בעדותו. הנאשם ציין בפרשת הגנה כי "הבחנתי לראשונה בשוטר כאשר הוא עשה לי סימן לעצור בצד. זה היה כאשר הגעתי לצומת". [עמ. 3 שו' 27-28]. הווה אומר, טענתו של הנאשם בדבר "רישום רפורטים" אינה בגדר עובדה אלא השערה הנסתרת במפורש בגרסת השוטר שכאמור לא נסתרה בחקירה נגדית. לטעמי, סתירה זו משליכה אף היא על מידת המהימנות שיש לרחוש במקרה זה לגרסת ההגנה והיא מצטרת לתהיות העולות מגרסת ההגנה עליהן עמדתי לעיל.

העולה מן המקובץ הוא כי לטעמי יש להעדיף את גרסת התביעה על פני גרסת ההגנה ולקבוע כי לא עלה בידי הנאשם לטעת בליבי ספק סביר בנוגע לאשמתו במקרה זה. משכך, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת לאחר שהזהרתי עצמי כי גרסת התביעה נשענת על עדות יחידה.

ניתנה היום, 28 28 ינואר 2014, במעמד הצדדים

